KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1147/2011

af 11. november 2011

om ændring af forordning (EU) nr. 185/2010 om detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for luftfartssikkerhed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ([1]), særlig artikel 4, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 300/2008 skal Kommissionen vedtage generelle supplerende foranstaltninger, der tager sigte på at ændre ikkeværsentlige elementer i de fælles grundlæggende normer, der er fastsat i nævnte forordnings bilag.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 300/2008 skal Kommissionen endvidere vedtage detaljerede foranstaltninger til gennemførelse af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed, der er fastlagt i bilaget til nævnte forordning, således som de er suppleret ved de generelle foranstaltninger, der er vedtaget af Kommissionen på grundlag af artikel 4, stk. 2.

(3) I afsnit A i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 272/2009 ([2]) om supplering af de fælles grundlæggende normer for civil luftfartssikkerhed er der netop fastsat sådanne generelle foranstaltninger, der definerer, hvilke metoder der er tilladt til screening af passagerer.

(4) Der bør med henblik på at tillade securityscannere som metode til screening af passagerer fastsættes bestemmelser om anvendelse, normer for minimumsdetektionsevne og driftsvilkår.

([1]) EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.
([2]) EUT L 91 af 3.4.2009, s. 7.

(5) Kommissionens forordning (EU) nr. 185/2010 ([3]) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Securityscannere bør installeres og anvendes i overensstemmelse med Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) ([4]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/40/EF af 29. april 2004 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (18. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. l, i direktiv 89/391/EØF) ([5]).

(7) Ved at fastlægge specifikke driftsvilkår for anvendelsen af securityscannere og give passagererne mulighed for at lade sig screene efter andre metoder respekterer denne forordning de grundlæggende rettigheder og efterlever de principper, der navnlig anerkendes i EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder respekt for den menneskelige værdighed, for privatliv og familieliv, retten til beskyttelse af personoplysninger, børns rettigheder, retten til religionsfrihed og forbud mod forskelsbehandling Denne forordning skal anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Civil Luftfartssikkerhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 185/2010 ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

([3]) EUT L 55 af 5.3.2010, s. 1.
([4]) EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.
([5]) EUT L 159 af 30.4.2004, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. november 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

I bilaget til forordning (EU) nr. 185/2010 foretages følgende ændringer:

1) I kapitel 4 affattes punkt 4.1.1.1 således:

»4.1.1.1. Inden screeningen tages frakker og jakker af, og disse screenes som håndbagage. Operatøren, der foretager screeningen, kan om fornødent bede passageren om at afføre sig yderligere beklædningsgenstande.«

2) I kapitel 4 affattes punkt 4.1.1.2 således:

»4.1.1.2. Passagerer screenes ved hjælp af:

a) manuel undersøgelse eller

b) metaldetektorkarme eller

c) bombehunde kombineret med litra a) eller

d) securityscannere, som ikke benytter ioniserende stråling.

Når operatøren, som foretager screeningen, ikke kan slå fast, hvorvidt passageren medbringer forbudte genstande, nægtes passageren adgang til security-beskyttede områder eller underkastes fornyet screening, til operatøren er stillet tilfreds.«

3) I kapitel 4 tilføjes følgende punkt:

»4.1.1.10. Når der benyttes en securityscanner med operatør som defineret under punkt 12.11.1, andet afsnit, til screening af passagerer, efterleves følgende minimumskrav:

a) securityscannere må ikke lagre, opbevare, kopiere, printe eller hente billeder. Ethvert billede, der skabes under screeningen, kan dog holdes fast i den tid, det tager for operatøren at analysere det, hvorefter det slettes, så snart passageren er clearet. Uvedkommende adgang til og anvendelse af billedet er forbudt og skal forhindres

b) den operatør, der analyserer billedet, skal befinde sig i et særskilt lokale, således at vedkommende ikke kan se den passager, der screenes

c) det er forbudt i det særskilte lokale, hvor billedet analyseres, at medbringe enhver form for teknisk anordning, som kan lagre, kopiere, fotografere eller på anden måde registrere billeder

d) billedet må ikke knyttes sammen med oplysninger om den screenede person, og vedkommende skal forblive anonym

e) en passager kan bede om, at hans/hendes billede analyseres af en operatør af et bestemt køn

f) billedet skal være uklart eller udvisket, således at det ikke er muligt at identificere passagerens ansigt.

Litra a) og d) gælder også for securityscannere med automatisk detektion af farlige genstande.

Passagerer har ret til at fravælge screening med securityscanner. I så fald tages alternative screeningmetoder i brug, herunder mindst en manuel undersøgelse i overensstemmelse med tillæg 4-A til Kommissionens afgørelse 2010/774/EU. Når en securityscanner slår alarm, skal årsagen til dette opklares.

Inden passageren screenes ved hjælp af en securityscanner skal vedkommende underrettes om den teknologi, der anvendes, betingelserne for anvendelsen af den pågældende teknologi og om muligheden for at fravælge screening med securityscanner.«

4) I kapitel 11 affattes punkt 11.3 således:

»11.3. CERTIFICERING ELLER GODKENDELSE

11.3.1. Personer, der udfører opgaver som omhandlet i punkt 11.2.3.1. – 11.2.3.5, skal gennemgå:

a) en indledende certificerings- eller godkendelsesprocedure og

b) for personer, der betjener røntgen- eller EDS-udstyr, og operatører, der betjener securityscannere, foretages en fornyet certificering mindst hvert tredje år og

c) for alle øvrige personer foretages en fornyet certificering mindst hvert femte år.

11.3.2. Personer, der betjener røntgen- eller EDS-udstyr, og operatører, der betjener securityscannere, skal som en del af den indledende certificerings- eller godkendelsesprocedure bestå en standardiseret billedfortolkningsprøve.

11.3.3. Proceduren for fornyet certificering eller godkendelse af personer, der betjener røntgen- eller EDS-udstyr, eller for operatører, der betjener securityscannere, skal omfatte såvel den standardiserede billedfortolkningsprøve som en evaluering af de operative præstationer.

11.3.4. Foretages der ikke fornyet certificering eller godkendelse, eller afsluttes disse procedurer ikke med et tilfredsstillende resultat inden for en rimelig tidsperiode, der normalt ikke overstiger tre måneder, medfører dette, at de pågældende sikkerhedsrettigheder trækkes tilbage.

11.3.5. Der opbevares registre over certificering eller godkendelse for alle henholdsvis certificerede eller godkendte personer i en periode, der mindst svarer til deres kontrakts løbetid.«

5) I kapitel 11 tilføjes følgende punkt:

»11.4.1.1. Personer, der betjener securityscannere, modtager efteruddannelse bestående af uddannelse i og test af billedgenkendelse. Udannelsen skal ske i form af klasseundervisning og/eller edb-baseret undervisning i mindst seks timer for hver seksmånedersperiode.

Testresultaterne meddeles personen og registreres, og de kan tages i betragtning som led i den fornyede certificerings- eller godkendelsesproces.«

6) I kapitel 12 tilføjes følgende punkter:

»12.11. SECURITYSCANNERE

12.11.1. **Generelle principper**

En securityscanner er en metode til screening af personer, som kan detektere metalliske og ikke-metalliske genstande, der bæres på kroppen eller i tøjet.

En securityscanner, der betjenes af en operatør, kan bestå af et detektionssystem, der producerer et billede af en persons krop, som operatøren kan analysere med henblik på at konstatere, om vedkommende bærer en metallisk eller ikke-metallisk genstand på kroppen. Hvis operatøren identificere en sådan genstand, underrettes kontrolpersonen om, hvor genstanden befinder sig, således at der kan foretages yderligere undersøgelser. I dette tilfælde anses operatøren for at være en integrerende del af detektionssystemet.

En securityscanner med automatisk detektion af farlige genstande kan bestå af et detektionssystem, der automatisk genkender metalliske og ikke-metalliske genstande, der bæres på den screenede persons krop. Hvis systemet identificerer en sådan genstand, underrettes kontrolpersonen om, hvor genstanden befinder sig, ved at det angives på et billede af en tændstikfigur.

Securityscannere, der anvendes til screening af passagerer, skal opfylde følgende normer:

a) securityscannere skal som et minimum være i stand til at detektere og ved hjælp af en alarm afsløre nærmere angivne metalliske og ikke-metalliske genstande, herunder sprængstoffer, både enkeltvis og i kombination med hinanden

b) detektionen skal kunne foretages, uanset hvor genstanden befinder sig, og hvordan den vender

c) systemet skal være forsynet med en visuel indikator, der viser, at udstyret er i drift

d) securityscannere placeres således, at det sikres, at de ikke påvirkes af interferenskilder

e) det skal dagligt afprøves, om securityscanneren fungerer korrekt

f) securityscanneren skal anvendes i overensstemmelse med de driftsbetingelser, der stilles af producenten.

Securityscannere installeres og anvendes i overensstemmelse med Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter (0 Hz-300 GHz) (*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/40/EF af 29. april 2004 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (18. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. l, i direktiv 89/391/EØF) (**).

12.11.2. **Normer for securityscannere**

Præstationskravene til securityscannere er fastlagt i tillæg 12-K, der klassificeres som fortroligt »CONFIDENTIEL UE« og behandles i overensstemmelse med afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom.

Alle securityscannere skal opfylde den norm, der er defineret i tillæg 12-K fra denne afgørelses ikrafttræden.

12.11.2.1. Alle securityscannere skal opfylde norm 1.

Norm 1 udløber den 1. januar 2022.

12.11.2.2. Norm 2 gælder for securityscannere, der installeres fra den 1. januar 2019.

(*) EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.
(**) EUT L 159 af 30.4.2004, s. 1.«

7) I kapitel 12 tilføjes følgende som tillæg 12-K:

»**TILLÆG 12-K**

Der er fastsat detaljerede bestemmelser for sikkerhedspræstationskrav til securityscannere i en særskilt kommissionsafgørelse.«